

Actualiteiten

Samengesteld door
Linus Hesselink en
Charlotte Helmer

Jason van
de Pol

Foto: Chris van Houts

De teller staat op 15.000

Onder de meer dan twintig advocaten die op 11 april op het kantoor van de Amsterdamse deken Germ Kemper tijdens een feestelijke bijeenkomst hun stageverklaringen ontvingen, bevond zich tevens de 15.000ste advocaat van Nederland. Maar is het groeiend aantal advocaten in Nederland wel reden tot feestvreugde? Volgens de landelijk deken is het geen reden tot bezorgdheid. Te weinig advocaten in een land is ook geen goed teken.

Jason van de Pol
en Germ Kemper

.....
Anna Italianer
.....

Het is vol in de kelder van het Amsterdamse dekenaat. Op de eerste rij bevindt zich 'nummer 15.000': Jason van de Pol van het kantoor Loyens & Loeff in Amsterdam. Aantallen spelen vandaag een grote rol, zowel landelijk deken Bekkers als de Amsterdamse deken Kemper bedient zich in zijn speech graag van cijfers en statistieken.

De landelijk deken noemt

het toetreden van de 15.000ste advocaat tot de Orde een feestelijke gebeurtenis. Hij wijst erop dat de verhouding advocaat-inwoners (in Nederland ongeveer 1 op 1000), in vergelijking met het buitenland, redelijk in balans is. Het baart de deken meer zorgen dat er een spijbelrechter wordt ingesteld in een tijd van 50 miljoen bezuinigingen op de rechtshulp.

De advocaten zijn er niet de oorzaak van dat de kosten van de rechtshulp omhoog gaan, maar de overheid zelf,

aldus Bekkers. Hij is van mening dat de metamorfose van procesvertegenwoordiger tot juridisch adviseur, die de advocaat heeft doorgemaakt, soms te ver is doorgeschooten. Er zijn advocaten die opereren in 'the shadow of the law', die nooit meer een rechtszaal van binnen zien. Moet deze groep nog wel de titel advocaat voeren?

In deze boeiende tijd zijn burgerschap en betrokkenheid zeer belangrijk, zo betoogt de deken. Het is dan ook niet voor niets dat het jaarverslag van de NOVA over

2007 de titel *Orde en Burger-schap* heeft. Ook de kernwaarden van de advocatuur nemen in het jaarverslag een belangrijke plaats in. Bekkers wenst Jason van de Pol een mooie toekomst met een rechte rug, terwijl hij hem enkele geschenken overhandigt.

Loterij

Deken Kemper wil graag nog kwijt dat de 15.000ste advocaat hem deed denken aan de brieven van de Post-codeloterij waarin vermeld staat dat de hoofdprijs in zijn wijk gaat vallen: 'Dit kan

Column

Harry Veenendaal

Jan-Louis Burggraaf is niet alleen de best verdienende advocaat (*Quote*) en de succesvolste dealmaker (*Mr.*). Hij heeft volgens zijn confrères ook de mooiste billen. Enkele advocaatstagiaires zetten in de verkiezing van de advocaat met de mooiste billetjes Burggraaf met stip op één. Gefeliciteerd.

Burggraaf beschikt over ‘solide, keurig uitgebalanceerde eigenwijze kadetjes’. En ik geef toe, op zondag tweemaal een uur de gereformeerde billen samenknijpen als je van de dominee op je falie krijgt, werpt zo z’n vruchten af. Gods vruchten welteverstaan. Want Burggraaf werkt hard in het aanzien des Heilands. Altijd oog voor de medemens. Ontroerend was zijn opmerking in het *Nederlands Dagblad* dat hij bij het faillissement van Fokker meteen aan al die arme werknemers en hun gezinnen dacht. De barmhartige Overyaan. Saneer de onderneming, neurie een psalm en alles is vergeven. Heerlijk.

De billetjes van Burggraaf

Opvallend is dat Burggraafs mededogen al heel wat keren heeft geleid tot faillissement of uitverkoop van traditioneel Hollandse ondernemingen aan buitenlandse investeerders. Logisch, want het zou niet eerlijk zijn om alleen aan de werknemers te denken. Dus ook de aandeelhouders en bestuursleden worden niet vergeten. Soms neemt hij zelfs een bloemetje of presentje mee, dat hangt van de gelegenheid af. Op een site over fusies is de attentie te bewonderen die Burggraaf heeft laten maken voor de bestuursvoorzitters van Air France en KLM. Een Star Wars-ruimteschip in de kleuren van beide luchtvaartmaatschappijen.

Toen ik dat zag, wist ik het zeker. Burggraaf heeft als puber singletjes achterstevoren gedraaid op zoek naar verborgen duivelse teksten. Want hoe valt anders die overduidelijke verborgen boodschap van Burggraaf zélf te verklaren? Van de tientallen Star Wars-ruimteschepen waaruit hij kon kiezen, koos hij juist de Tie Hunter Advanced: het persoonlijke ruimteschip van Darth Vader, de *antichrist* uit de filmcyclus. Hij had net zo goed een Junker 87 Stuka van de Duitse Luftwaffe kunnen laten beschilderen. Was het een statement tegen de uitverkoop van Nederlandse ondernemingen – of toch gewoon niet goed opgelet?

Mocht u eigenwijze billetjes door de gang zien flaneren, de serene melodie van ‘Gedoemd wie niet volgt der welzaligen raad’ horen neurien, bestuursvoorzitters zien juichen en aan het eind van de dag een misplaatst presentje in de vuilnisbak vinden, dan weet u dat Jan-Louis is langs geweest. Waarschijnlijk een goed moment om uw cv op Monsterboard te zetten.

niet kloppen.’ Een eenvoudige rekensom leert hem echter dat een derde van de Nederlandse advocaten in het arrondissement Amsterdam is ingeschreven. Het is dus eigenlijk logisch dat ‘het lot’ in Amsterdam is gevallen. Kemper wijst op de verhouding advocaat-inwoners van Amsterdam (1 op 170). Zijn de Amsterdammers zulke ruziezoekers? Nee, althans de meeste klachten komen uit Leeuwarden. De oorzaak van het groeiend aantal Amsterdamse advocaten wordt

meer bewerkstelligd door het feit dat steeds meer grote en zakelijke kantoren zich in Amsterdam hebben gevestigd. Ondertussen heeft Amsterdam de 15.000ste advocaat ‘lekker binnengehaald’, aldus Kemper.

Jason van de Pol, ten slotte, toont zich desgevraagd verheugd dat hij in de prijzen is gevallen, maar is zich er heel goed van bewust dat de 15.000ste advocaat net zo goed iemand anders had kunnen zijn. De vergelijking met de loterij is dus zo gek nog niet.

Tentoonstelling
Advocaten in WO II

Op 5 februari 1941 stuurde de secretaris-generaal van het departement van Justitie een circulaire naar alle bijna 2000 advocaten met de opdracht aan Joodse advocaten om de bijgevoegde Joodverklaring te retourneren. Op basis daarvan stelde het departement een lijst samen van aanvankelijk 217 advocaten en procureurs, die op 30 april 1941 naar allerlei bij de rechtspleging betrokken instanties werd gestuurd met de melding dat met ingang van de volgende dag deze advocaten alleen nog maar Joodse cliënten mochten bedienen. In het jaar na deze feitelijke uitschakeling van Joodse advocaten volgden steeds meer anti-Joodse maatregelen, en in de tweede helft van 1942 moesten Joden vrezen voor hun leven.

mr. Amandus Wolfsbergen, foto collectie L. Wolfsbergen

De rechtshistoricus Joggli Meihuizen stelde op basis van deze informatie een onderdeel samen van de tentoonstelling ‘Advocaten zonder rechten’, in het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie (NIOD) te Amsterdam, die komende woensdag 13 mei officieel wordt geopend. Het grootste deel van de tentoonstelling, die tot en met 31 mei te zien zal zijn, toerde door Duitsland en schetst de houding van de advocatuur en het lot van de Joodse advocaten in Duitsland na 1933 (zie ook www.brak.de/anwalt-ohne-recht). Dit was voor de Orde aanleiding om het NIOD te verzoeken om historisch onderzoek naar de rol en positie van de Nederlandse advocatuur in WO II. Dit onderzoek loopt tot voorjaar 2010.

Onderzoeker Meihuizen, die zich vooral op de lotgevallen van Joodse advocaten richt: ‘We wisten van het bestaan van die zogenaamde Jodenlijst, maar deze was tot voor kort spoorloos. De “oerlijst” van het departement ligt nu in de tentoonstellingsvitruine. Ook zijn er enkele Joodverklaringen van onder andere de Rotterdamse advocaat Amandus Wolfsbergen (zie foto) te zien.’

Verleden week riep de Orde met een persbericht iedereen die het aangaat op om archiefmateriaal beschikbaar te stellen voor dit onderzoek, omdat anders belangrijk leerzaam materiaal verloren gaat. (LH)